

1. KANTATA – „Kantata o kawie”

Nazwa pochodzi od słowa *cantare* – śpiewać, utwór wokalny- instrumentalny, oprócz opery najważniejszy gatunek, którego tematyka jest zarówno religijna jak i świecka (co odróżnia ją od dwóch pozostałych wielkich form wokalny – instrumentalnych) Miejscami, gdzie były wykonywane stały się salony, bowiem nie używano scenografii, ani kostiumów (jak to było w przypadku arii) Utwory te pozbawione były akcji scenicznej

2. PASJA – Jan Sebastian Bach „Pasja według św. Mateusza”, „Pasja według św. Jana”

Wielka forma wokalny – instrumentalna, której tematem jest męka Pańska, z języka łacińskiego nazwa oznacza - cierpienie. Jest to utwór stricte religijny dotyczący męki i śmierci Chrystusa. Forma wywodzi się z tradycji średniowiecznego czytania tekstów Pisma Świętego w czasie Wielkiego Tygodnia. Pierwsze opracowania muzyczne to okres XII wieku (śpiewna recytacja tekstu narratora, partii Jezusa i tłumu), kolejne to wiek XV, który wiąże się z opracowaniem polifonicznym. W okresie baroku nieodzowny wpływ na tę formę miała opera, bowiem wprowadzono arie, recytatywy, partie chóralne oraz instrumentalne, a sam tekst Ewangelii został wzbogacony o dodatkowe wprowadzenia.

3. ORATORIUM – J.F. Haendel „Mesjasz”, „Samson”, Jan Sebastian Bach „Oratorium na Boże Narodzenie”

Wielka forma wokalny – instrumentalna, zbliżona do opery, ale brak w niej akcji scenicznej, podziału na akty i sceny, gry aktorskiej. Podejmuje przede wszystkim tematykę religijną, treści odnoszą się do Biblii, świąt kościelnych, miejscem wystawiania tej formy są kościoły.

4. KONCERT BAROKOWY (solowy)– Vivaldi

Forma muzyki instrumentalnej, złożona z trzech części kontrastujących ze sobą tempem i charakterem: I – allegro – szybko, II – lento – powoli, III – allegro – szybko. Jak sugeruje sama nazwa utwór posiada następującą obsadę wykonawczą: solista oraz orkiestra akompaniująca. Największym twórcą tej formy był Antonio Vivaldi „Cztery pory roku”- utwór na skrzypce i orkiestrę.

5. OPERA – Claudio Monteverdi “Powrót Ulissesa”

Utwór wokalny – instrumentalny, który jest syntezą muzyki i dramatu, to utwór sceniczny, który posiada akcję dramatyczną ujętą w akty, sceny i obrazy przy czym akcja i muzyka są równorzędne względem siebie. Rozwinęła się we Włoszech, Niemczech i Anglii. Bardzo ważnym dla rozwoju tej formy było powstanie w Wenecji I - go Publicznego Teatru Operowego w roku 1637. Wcześniej przedstawienia odbywały się w domach zamożniejszych mieszczan. Ze względu na to, że to właśnie mieszczaństwo było głównym odbiorcą, konieczne stały się zmiany po to, aby dopasować sztukę do wymogów słuchaczy. Treścią była

zazwyczaj intryga miłosna, najlepiej przeplatana z wątkami komicznymi w muzyce pierwszy plan grały partie solowe (arie, recytatywy).

6. concerto grosso – A. Corelli, „Koncert na Boże Narodzenie”

Jest to typ koncertu, w którym koncertuje nie jeden solista, a ich grupa. Grupa solistów nosi nazwę *concertino*, natomiast orkiestrę towarzyszącą nazywa się *tutti*. Obydwie grupy rywalizują ze sobą, a dodatkowo rywalizacja ma miejsce w grupie *concertino*, gdzie instrumenty są sobie przeciwstawiane. Grupy mogą także ze sobą współpracować.

7. Suita

Forma instrumentalna złożona z kilku lub kilkunastu części o charakterze tanecznym formy wykorzystującej tańce narodowe

Formy wokalne – instrumentalne; opera, pasja, oratorium, kantata

Formy instrumentalne ; suita, koncert barokowy, concerto grosso